รายงานการไปราชการ ประชุม/สัมมนา ศึกษา ฝึกอบรม ปฏิบัติการวิจัย ดูงาน ณ ต่างประเทศ และการไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

.....

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑.๑ ชื่อ/นามสกุล

๑. นางสาวภัทรา ม่วงเพชร	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
๒. นายทนงศักดิ์ มนตรี	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
๓. นางสาวปณิตา ปัญโญ	นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
๔. นายฤทธิศักดิ์ จักร์สุวรรณ	นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

๑.๒ ชื่อเรื่อง/หลักสูตร

Seminar on Biodiversity Conservation for BRI Countries under the Carbon Peaking and Carbon Neutrality Goals

สาขาหลัก -

สาขาย่อย -

สาขาที่เกี่ยวข้อง -

เพื่อ ☐ประชุม/สัมมนา ☐ ศึกษา ☑ ฝึกอบรม ☐ปฏิบัติงานวิจัย ☐ ดูงาน ☐ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

แหล่งผู้ให้ทุน กระทรวงพาณิชย์สาธารณรัฐประชาชนจีน

ประเทศที่ไป สาธารณรัฐประชาชนจีน

ระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน – ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติงานวิจัย และไป ปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ

๒.๑ วัตถุประสงค์

เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และแนวทางการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพภายใต้เป้าหมาย “Dual Carbon Goals” ของจีน ซึ่งมุ่งลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนและบรรลุ ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๒.๒ เนื้อหา (โดยย่อ)

๑) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีนและทรัพยากรป่าไม้

ระบบการเมืองและการปกครองของสาธารณรัฐประชาชนจีน จีนใช้ระบบสังคมนิยมที่มี ลักษณะเฉพาะของจีน โดยมีพรรคคอมมิวนิสต์จีน (CPC) เป็นพรรครัฐบาลหลัก และมีพรรคการเมืองอื่นอีก ๘ พรรคเข้าร่วมในการปรึกษาหารือทางการเมือง จีนมี “สองสภา” (Two Sessions) ได้แก่ สภาประชาชนแห่งชาติ (NPC) และสภาที่ปรึกษาการเมืองแห่งประชาชนจีน (CPPCC) ซึ่งเป็นการประชุมสำคัญประจำปีของประเทศ

ด้านการปกครอง จีน แบ่งเขตการบริหารออกเป็น

- ๒๓ มณฑล
- ๕ เขตปกครองตนเอง
- ๔ นครที่ขึ้นตรงต่อรัฐบาลกลาง
- ๒ เขตบริหารพิเศษ

เศรษฐกิจของสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นเศรษฐกิจขนาดใหญ่อันดับ ๒ ของโลก โดย GDP เพิ่มจาก ๖๗.๙ พันล้านหยวนในปี ๑๙๕๒ เป็น ๑๔๐.๒ ล้านล้านหยวนในปี ๒๐๒๕ อุตสาหกรรมสำคัญ ได้แก่ การผลิตเทคโนโลยีขั้นสูง รถยนต์พลังงานใหม่ ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และเศรษฐกิจดิจิทัล

การต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีน นโยบายต่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีนเน้นการรักษาสันติภาพโลก การพัฒนาร่วมกัน หลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ และความร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนา สาธารณรัฐประชาชนจีนยังผลักดันโครงการ “Belt and Road Initiative (BRI)” เพื่อเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานและความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก

ภาพรวมด้านป่าไม้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน สำนักงานบริหารป่าไม้และทุ่งหญ้าแห่งชาติ (NFGA) เป็นหน่วยงานหลักในการดูแล ป่าไม้ ทุ่งหญ้า พื้นที่ชุ่มน้ำ การควบคุมทะเลทราย สัตว์ป่า พื้นที่คุ้มครอง ธรรมชาติ สาธารณรัฐประชาชนจีนให้ความสำคัญกับ “๔ ระบบนิเวศหลัก” ได้แก่ ป่าไม้ ทุ่งหญ้า พื้นที่ชุ่มน้ำ และทะเลทรายรวมถึงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

ทรัพยากรป่าไม้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน พื้นที่ป่าปกคลุมของสาธารณรัฐประชาชนจีนเพิ่มจาก ๘.๖% ในปี ๑๙๔๙ เป็นมากกว่า ๒๕% ในปัจจุบัน และยังมีพื้นที่ป่าปลูกมากที่สุดในโลก

พื้นที่ชุ่มน้ำและการควบคุมทะเลทราย สาธารณรัฐประชาชนจีนมีพื้นที่ชุ่มน้ำมากที่สุดในเอเชีย และมีพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญระดับนานาชาติ ๘๒ แห่ง ด้านการควบคุมทะเลทราย จีนดำเนินโครงการขนาดใหญ่เพื่อลดการแปรสภาพเป็นทะเลทราย โดยเฉพาะในเขตซินเจียง มองโกเลียใน ทิเบต กานซู่ และชิงไห่

การอนุรักษ์สัตว์ป่า สาธารณรัฐประชาชนจีนมีการอนุรักษ์สัตว์ป่าหายากหลายชนิด เช่น แพนด้ายักษ์ ชะนีไหหลำ เสือไซบีเรีย ละมั่งป่า เป็นต้นปัจจุบันประชากรแพนด้าป่าเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๑,๙๐๐ ตัว

กฎหมายด้านป่าไม้และสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐประชาชนจีนมีกฎหมายสำคัญหลายฉบับ ได้แก่

- กฎหมายป่าไม้
- กฎหมายทุ่งหญ้า
- กฎหมายคุ้มครองพื้นที่ชุ่มน้ำ
- กฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่า
- กฎหมายควบคุมทะเลทราย
- กฎหมายอุทยานแห่งชาติ

กฎหมายอุทยานแห่งชาติประกาศใช้ในปี ๒๐๒๕ และมีผลบังคับใช้ปี ๒๐๒๖ เพื่อสร้างระบบพื้นที่คุ้มครองที่มีอุทยานแห่งชาติเป็นศูนย์กลาง

ยุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมของสาธารณรัฐประชาชนจีน จีนผลักดันแนวคิด“น้ำใส ภูเขาเขียว คือทรัพย์สินอันล้ำค่า”โดยเน้น การพัฒนาสีเขียว การฟื้นฟูระบบนิเวศ การสร้างอุทยานแห่งชาติ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวทั่วประเทศ

อุทยานแห่งชาติสำคัญของสาธารณรัฐประชาชนจีน จัดตั้งอุทยานแห่งชาติหลัก ๕ แห่ง ได้แก่

๑. อุทยานแห่งชาติซานเจียงหยวน
๒. อุทยานแห่งชาติแพนด้ายักษ์
๓. อุทยานแห่งชาติเสือและเสือดาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๔. อุทยานแห่งชาติป่าฝนไห่หนาน
๕. อุทยานแห่งชาติเขาอู่ยี่

/๒) กฎหมาย...

๒) กฎหมายอุทยานแห่งชาติแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนเริ่มพัฒนาระบบพื้นที่คุ้มครองธรรมชาติตั้งแต่ปี ๑๙๕๖ แต่เดิมมีปัญหาการบริหารซ้ำซ้อนและขาดเอกภาพ จึงเริ่มจัดตั้ง "ระบบอุทยานแห่งชาติ" ตั้งแต่ปี ๒๐๑๓ และประกาศใช้กฎหมายอุทยานแห่งชาติอย่างเป็นทางการในปี ๒๐๒๕ มีผลบังคับใช้ปี ๒๐๒๖ กฎหมายนี้มีเป้าหมายเพื่อคุ้มครองระบบนิเวศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างระบบพื้นที่คุ้มครองที่มีอุทยานแห่งชาติเป็นศูนย์กลาง โดยเน้นการอนุรักษ์ธรรมชาติเป็นลำดับแรก ควบคู่กับการพัฒนาชุมชนและประโยชน์สาธารณะ อุทยานแห่งชาติของจีนแบ่งพื้นที่ออกเป็น "เขตคุ้มครองหลัก" ที่ห้ามกิจกรรมของมนุษย์ และ "เขตควบคุมทั่วไป" ที่อนุญาตกิจกรรมด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้บางส่วน นอกจากนี้ กฎหมายยังส่งเสริมการฟื้นฟูระบบนิเวศ การอนุรักษ์สัตว์ป่าหายาก การมีส่วนร่วมของประชาชน และความร่วมมือระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ธรรมชาติกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓) แนวทางใหม่ในการอนุรักษ์ระบบนิเวศ แนวปฏิบัติของสาธารณรัฐประชาชนจีนและมุมมองระดับโลก

สาธารณรัฐประชาชนจีนได้พัฒนา "ESCM Plan" หรือ International Science Plan for an Eco-Secured Community with a Shared Future for Mankind ซึ่งเป็นแผนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ เพื่อสร้าง "ประชาคมโลกที่มีความมั่นคงทางนิเวศร่วมกัน" โดยส่งเสริมการทำงานร่วมกันของทุกสาขาวิชาและทุกประเทศในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โครงการนี้เริ่มต้นในปี ๒๐๒๒ โดยนักวิชาการจาก ๒๖ ประเทศ และภายในปี ๒๐๒๕ ได้รับการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญใน ๑๕๔ ประเทศ และเริ่มดำเนินงานจริงใน ๕๔ ประเทศ จีนยังเน้นความร่วมมือระหว่างประเทศด้านพื้นที่คุ้มครองธรรมชาติ การอนุรักษ์ข้ามพรมแดน และการจัดประชุมวิชาการนานาชาติอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งจัดทำ "ESCM Global Report" เพื่อรวบรวมความก้าวหน้าและผลงานด้านสิ่งแวดล้อมจากมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยทั่วโลกกว่า ๓๗,๐๐๐ แห่ง

๔) การอนุรักษ์สัตว์ป่าในสาธารณรัฐประชาชนจีน

สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยมีนกมากถึง ๑,๔๔๕ ชนิด และเป็นเส้นทางอพยพของนกโลกถึง ๔ เส้นทางสำคัญ ได้แก่ เส้นทางเอเชียตะวันออก–ออสเตรเลีย และเส้นทางแปซิฟิกตะวันตก จีนดำเนินมาตรการอนุรักษ์สัตว์ป่าอย่างต่อเนื่อง ทั้งการเพาะพันธุ์สัตว์ใกล้สูญพันธุ์ การปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ และการฟื้นฟูถิ่นอาศัย โดยมีสัตว์ใกล้สูญพันธุ์กว่า ๔๐๐ ชนิดที่ได้รับการเพาะเลี้ยง และพืชป่ากว่า ๒๐๖ ชนิดได้รับการฟื้นฟูคืนสู่ธรรมชาติ รัฐบาลจีนยังให้ความสำคัญกับการจัดการความขัดแย้งระหว่างคนกับสัตว์ป่า เช่น กรณีช้างป่าอพยพในมณฑลยูนนานปี ๒๐๒๑ ซึ่งสามารถควบคุมสถานการณ์ได้โดยไม่มีผู้เสียชีวิต และมีการชดเชยความเสียหายให้ประชาชน ด้านกฎหมาย จีนมีระบบคุ้มครองสัตว์ป่าที่เข้มงวด ครอบคลุมการห้ามล่า การควบคุมการค้าสัตว์ป่า การเพาะเลี้ยง การนำเข้า–ส่งออก และการบังคับใช้กฎหมายร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงาน รวมทั้งดำเนินงานตามอนุสัญญา CITES อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๑๙๘๑ นอกจากนี้ จีนยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศ การป้องกันโรคระบาดสัตว์ป่า การสร้างทางเชื่อมระบบนิเวศ และการสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ให้กับประชาชน ผ่านสื่อ โรงเรียน และชุมชนต่าง ๆ โดยสรุป จีนมุ่งพัฒนาระบบอนุรักษ์สัตว์ป่าที่ครอบคลุมทั้งด้านกฎหมาย วิทยาศาสตร์ การบริหารจัดการ และความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและสร้างสมดุลระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติอย่างยั่งยืน

/๕) เทคนิคการ...

๕) เทคนิคการอนุรักษ์และการติดตามตรวจสอบสัตว์ป่าของสาธารณรัฐประชาชนจีน

การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ของจีนในการอนุรักษ์สัตว์ป่าและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยเน้นการใช้ AI โดรน กล้องอัตโนมัติ ระบบเสียง และแพลตฟอร์มอัจฉริยะในการติดตามสัตว์ป่าและป้องกันภัยธรรมชาติ หนึ่งในกรณีศึกษาสำคัญคือ “ชะนีไหหลำ” ซึ่งเป็นสัตว์ใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง จีนใช้เครื่องบันทึกเสียงอัตโนมัติและระบบ AI วิเคราะห์ลักษณะเสียงร้องของชะนีแต่ละตัว เพื่อระบุตัวตน ติดตามประชากร และศึกษาพฤติกรรมของชะนีได้อย่างแม่นยำ อีกตัวอย่างคือ “ระบบติดตามและเตือนภัยช้างเอเชีย” ในสิบสองปันนา มณฑลยูนนาน ซึ่งใช้กล้องอินฟราเรด โดรน ๕G ปัญญาประดิษฐ์ และแอปพลิเคชันมือถือในการติดตามตำแหน่งช้างแบบเรียลไทม์ พร้อมแจ้งเตือนประชาชนเพื่อป้องกันความขัดแย้งระหว่างคนกับช้าง ระบบดังกล่าวช่วยลดอุบัติเหตุและเพิ่มความปลอดภัยให้ชุมชนท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ เมืองหางโจวยังพัฒนาแนวทาง “AI + หุ่นยนต์สุนัข + โดรน” สำหรับการจัดการป่าไม้และระบบนิเวศ โดยใช้หุ่นยนต์และโดรนลาดตระเวน ตรวจจับไฟป่า ส่งอุปกรณ์กู้ภัย และเฝ้าระวังความเสียหายของป่าแบบอัตโนมัติ ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยง และสนับสนุนการบริหารจัดการป่าไม้อัจฉริยะ

๖) การอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ

เป็นแนวคิดที่เน้นให้มนุษย์และธรรมชาติอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมองว่าธรรมชาติไม่ได้เป็นเพียงทรัพยากรสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการดำรงชีวิตและคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ดังนั้นการพัฒนาประเทศจึงควรดำเนินควบคู่ไปกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาระบบนิเวศอย่างจริงจัง จากการศึกษาทำให้เห็นความสำคัญของ “อารยธรรมเชิงนิเวศ” ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาที่คำนึงถึงทั้งเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมไปพร้อมกัน มีการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ลดการทำลายป่าไม้ ลดมลพิษทางอากาศและน้ำ รวมถึงสนับสนุนการใช้พลังงานสะอาดและพลังงานหมุนเวียน เพื่อลดผลกระทบต่อธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ นอกจากนี้ แนวคิดนี้ยังให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ เพราะสิ่งมีชีวิตทุกชนิดล้วนมีความเชื่อมโยงกัน หากระบบนิเวศส่วนใดส่วนหนึ่งถูกทำลาย จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและมนุษย์ในระยะยาว จึงมีการสนับสนุนการฟื้นฟูป่าไม้ การอนุรักษ์แหล่งต้นน้ำ การคุ้มครองสัตว์ป่า และการสร้างพื้นที่สีเขียวในเมือง เพื่อรักษาสมดุลของธรรมชาติและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน อีกทั้งยังสะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาเมืองและอุตสาหกรรมไม่ควรเกิดขึ้นโดยแลกกับการทำลายสิ่งแวดล้อม แต่ควรใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อธรรมชาติ รวมถึงการวางผังเมืองที่คำนึงถึงคุณภาพอากาศ ระบบน้ำ และพื้นที่สีเขียว เพื่อให้มนุษย์สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดีและยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของธรรมชาติ และส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการลดขยะ การประหยัดพลังงาน หรือการใช้ทรัพยากรอย่างรับผิดชอบ เพราะการดูแลสิ่งแวดล้อมไม่ใช่หน้าที่ของภาครัฐเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความร่วมมือของทุกคนในสังคม

๗) เทคโนโลยีการอนุรักษ์และการเฝ้าระวัง (หรือติดตาม) สัตว์ป่าในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาช่วยในการอนุรักษ์สัตว์ป่าและรักษาระบบนิเวศอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศจีนมีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น กล้องดักถ่าย ระบบติดตามด้วยดาวเทียม โดรน ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และฐานข้อมูลดิจิทัล เพื่อเฝ้าระวัง ติดตามพฤติกรรม และศึกษาจำนวนประชากรของสัตว์ป่าหายาก เช่น หมีแพนด้า เสือดาวหิมะ และสัตว์ใกล้สูญพันธุ์อื่น ๆ

/จากการศึกษา...

จากการศึกษา ทำให้เห็นว่าการอนุรักษ์สัตว์ป่าไม่ได้เป็นเพียงการปกป้องสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่งเท่านั้น แต่ยังเป็นการรักษาสมดุลของระบบนิเวศทั้งหมด เพราะสัตว์ป่าแต่ละชนิดมีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อาหารและความหลากหลายทางชีวภาพ หากสัตว์บางชนิดสูญพันธุ์ อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่นและธรรมชาติในวงกว้าง นอกจากนี้ การใช้เทคโนโลยีในการติดตามและวิเคราะห์ข้อมูลยังช่วยให้สามารถป้องกันการลักลอบล่าสัตว์ การบุกรุกป่า และการทำลายถิ่นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลพื้นที่อนุรักษ์และลดผลกระทบต่อธรรมชาติ สะท้อนให้เห็นว่าการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในปัจจุบันจำเป็นต้องอาศัยทั้งความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และความร่วมมือของมนุษย์ เพื่อให้มนุษย์และธรรมชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสมดุลและยั่งยืนในระยะยาว

๘) การอนุรักษ์และการจัดการสัตว์ป่าของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สัตว์ป่าและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ประเทศจีนให้ความสำคัญกับการคุ้มครองสัตว์ป่าหายาก เช่น หมีแพนด้า เสือโคร่ง และสัตว์ใกล้สูญพันธุ์อื่น ๆ ผ่านการจัดตั้งเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ การฟื้นฟูป่าไม้ และการออกกฎหมายคุ้มครองสัตว์ป่าอย่างเข้มงวด

จากการศึกษา ทำให้เห็นว่าการอนุรักษ์สัตว์ป่าไม่ได้เป็นเพียงการปกป้องสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่ง แต่เป็นการดูแลทั้งระบบนิเวศ เพราะสัตว์ทุกชนิดมีบทบาทสำคัญในห่วงโซ่อาหารและช่วยรักษาความสมดุลของธรรมชาติ หากสัตว์บางชนิดลดจำนวนลงหรือสูญพันธุ์ อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่นและสิ่งแวดล้อมโดยรวมนอกจากนี้ จีนยังนำเทคโนโลยีและงานวิจัยทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการติดตามและบริหารจัดการสัตว์ป่า เช่น การใช้กล้องดักถ่าย ดาวเทียม และระบบฐานข้อมูล เพื่อศึกษาพฤติกรรมสัตว์ ตรวจสอบพื้นที่เสี่ยง และป้องกันการลักลอบล่าสัตว์หรือทำลายป่า ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอนุรักษ์และลดผลกระทบต่อธรรมชาติได้มากขึ้น อีกทั้งแนวคิดการอนุรักษ์ของจีนยังเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจกับการรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มนุษย์และธรรมชาติสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างยั่งยืน การดูแลสัตว์ป่าและทรัพยากรธรรมชาติจึงไม่เพียงช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ แต่ยังช่วยสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีและความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมให้กับคนรุ่นต่อไปด้วย

๙) ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการแก้ปัญหาความยากจนด้วยการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของสาธารณรัฐประชาชนจีน

ทำให้เห็นแนวคิดการพัฒนาที่เชื่อมโยงการแก้ปัญหาความยากจนเข้ากับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ ประเทศจีนมองว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนไม่ควรเกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเสื่อมโทรม แต่ควรใช้แนวทางที่ช่วยฟื้นฟูธรรมชาติและสร้างรายได้อย่างยั่งยืนไปพร้อมกัน

จากการศึกษา ทำให้เห็นว่าการอนุรักษ์ป่าไม้ แหล่งน้ำ และพื้นที่ธรรมชาติ สามารถสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ชุมชนได้ เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การปลูกป่า การเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการจ้างงานด้านการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งช่วยให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็ช่วยรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศและลดปัญหาสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ แนวคิดนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่าความยั่งยืนทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมสามารถดำเนินไปพร้อมกันได้ หากมีการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างเหมาะสม และให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ธรรมชาติ การพัฒนาที่คำนึงถึงทั้งมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างสังคมที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

/๑๐) การศึกษา...

๑๐) การศึกษาดูงาน

๑) โครงการชลประทานตูเจียงเอี้ยน (Dujiangyan Irrigation Project) ของประเทศจีน ถือเป็นต้นแบบสำคัญด้านการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืนที่มีชื่อเสียงระดับโลก โดยการเยี่ยมชมและเรียนรู้ในพื้นที่จริงทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการน้ำที่ใช้หลักการควบคุมน้ำตามธรรมชาติ ผ่านแนวคิด "การผันน้ำโดยไม่สร้างเขื่อน" (Dam-Free Water Diversion) ซึ่งไม่ใช้เขื่อนขนาดใหญ่ปิดกั้นแม่น้ำ แต่ใช้การแบ่งทิศทางการไหลของน้ำให้เหมาะสม ส่งผลให้สามารถลดผลกระทบต่อระบบนิเวศและรักษาสมดุลของธรรมชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้แม่น้ำสามารถไหลเวียนได้ตามธรรมชาติ ลดปัญหาการเปลี่ยนแปลง ของสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศทางน้ำ นอกจากนี้ ระบบคันแบ่งน้ำรูปปากปลา (Fish-Mouth Levee) เป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงการ โดยทำหน้าที่แบ่งลำน้ำออกเป็นสองส่วน ได้แก่ ช่องน้ำด้านในสำหรับส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่เกษตรกรรม และช่องน้ำด้านนอกสำหรับระบายน้ำหลากและตะกอน ทำให้สามารถควบคุมปริมาณน้ำได้อย่างเหมาะสมทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง ช่วยลดความเสียหายจากอุทกภัย และเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายน้ำเพื่อการเกษตรได้อย่างทั่วถึง อีกทั้ง โครงการดังกล่าวยังแสดงให้เห็นถึงเทคโนโลยีการจัดการตะกอนและคุณภาพน้ำที่มีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักไฮดรอลิกธรรมชาติในการระบายตะกอนและทรายออกจากลำน้ำได้เอง ช่วยลดการสะสมของตะกอนในคลองชลประทาน และลดภาระในการขุดลอกลำน้ำในระยะยาว ซึ่งสะท้อนถึงภูมิปัญญาด้านวิศวกรรมที่ทำงานร่วมกับธรรมชาติแทนการฝืนธรรมชาติ รวมถึงแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าด้านวิศวกรรมชลประทานของจีนที่สามารถใช้งานได้อย่างต่อเนื่องยาวนานกว่า ๒,๐๐๐ ปี โดยได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแหล่งมรดกโลกทางวัฒนธรรมขององค์การยูเนสโก (UNESCO World Heritage Site) ซึ่งสะท้อนถึงคุณค่าทั้งด้านวิศวกรรม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน

๒) ภูเขาชิงเฉิง (Mount Qingcheng) เป็นการศึกษาการพัฒนาป่าไม้อย่างยั่งยืนและแนวปฏิบัติด้านการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ได้เยี่ยมชมและเรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศป่าภูเขาที่มีความอุดมสมบูรณ์และยังคงรักษาสภาพธรรมชาติไว้ได้อย่างสมบูรณ์ พื้นที่ดังกล่าวถือเป็นแหล่งป่าต้นน้ำที่สำคัญของประเทศจีน มีบทบาทในการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ช่วยกักเก็บความชุ่มชื้น ลดการพังทลายของดิน และเป็นแหล่งดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อีกทั้งพื้นที่แห่งนี้ยังมีความสำคัญทั้งด้านธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งมรดกโลกขององค์การยูเนสโก (UNESCO World Heritage Site) ซึ่งสะท้อนถึงการอยู่ร่วมกันอย่างสมดุลระหว่างมนุษย์ วัฒนธรรม และธรรมชาติมาอย่างยาวนาน จากการศึกษาดูงานในพื้นที่จริง ทำให้ได้เรียนรู้แนวทางการบริหารจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่คำนึงถึงความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม โดยมีการอนุรักษ์พรรณไม้ท้องถิ่น การฟื้นฟูระบบนิเวศป่าไม้ และการบริหารจัดการป่าไม้เชิงระบบนิเวศ (Ecosystem-based Management) ที่ให้ความสำคัญกับการรักษาความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืช การอนุรักษ์ดินและน้ำ และการลดผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์ นอกจากนี้ ยังได้เห็นรูปแบบการควบคุมและจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการออกแบบเส้นทางศึกษาธรรมชาติและพื้นที่ท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับสภาพภูมิประเทศและระบบนิเวศของพื้นที่ ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นแหล่งศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของพืชท้องถิ่น พรรณไม้หายาก และสัตว์ป่าในเขตป่าภูเขา ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของการรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศป่าไม้ รวมถึงการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ชุมชน และหน่วยงานด้านการอนุรักษ์ในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ ตลอดจนแสดงให้เห็นถึงแนวทางการมีส่วนร่วมของ

/ชุมชนใน...

ชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างเหมาะสม ช่วยให้เข้าใจบทบาทของพื้นที่ป่าภูเขาต่อการปรับตัวและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ตลอดจนสามารถนำองค์ความรู้และแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าต้นน้ำ ของประเทศไทย เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

๓) เขตอนุรักษ์ธรรมชาติว่อหลง (Wolong National Nature Reserve) เป็นการศึกษาสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติของแพนด้ายักษ์ ซึ่งได้รับความรู้และประสบการณ์ด้านการอนุรักษ์สัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉพาะการศึกษาถิ่นอาศัยและการเปลี่ยนแปลงของประชากร Giant Panda ในธรรมชาติ ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวถือเป็นหนึ่งในแหล่งอนุรักษ์แพนด้ายักษ์ที่สำคัญของประเทศจีน และมีความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศป่าภูเขาและป่าไผ่ที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่าหายากหลายชนิด จากการศึกษาดูงานในพื้นที่จริง ทำให้ได้เรียนรู้ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงชีวิตและการกระจายตัวของแพนด้ายักษ์ เช่น ความสมบูรณ์ของป่าไผ่ แหล่งอาหาร สภาพภูมิอากาศ และความเชื่อมโยงของระบบนิเวศในพื้นที่ป่าภูเขา รวมถึงแนวทางการติดตามประชากรสัตว์ป่า การฟื้นฟูถิ่นอาศัย และการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์เพื่อลดผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์ อีกทั้งยังได้เห็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและงานวิจัยทางนิเวศวิทยาในการติดตามพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของประชากรสัตว์ป่าอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ พื้นที่ดังกล่าวยังสะท้อนถึงความหลากหลายทางชีวภาพและความสมบูรณ์ของระบบนิเวศป่าภูเขา รวมถึงแสดงให้เห็นถึงแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่ให้ความสำคัญกับการรักษาความสมดุลของระบบนิเวศควบคู่กับการส่งเสริมการเรียนรู้และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างเหมาะสม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสำคัญของการอนุรักษ์สัตว์ป่าใกล้สูญพันธุ์ การฟื้นฟูระบบนิเวศ และการบริหารจัดการพื้นที่อนุรักษ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนสามารถนำองค์ความรู้และแนวทางดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์สัตว์ป่า พื้นที่ป่าอนุรักษ์ และความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทย เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนในระยะยาว

๔) เขตอนุรักษ์ธรรมชาติว่อหลง (Wolong National Nature Reserve) เป็นการศึกษาการกระจายตัวของความหลากหลายทางชีวภาพตามระดับความสูงในป่าผสมระหว่างสนและไม้ใบกว้างในเขตกึ่งเทือกเขาสูง (subalpine) และได้เรียนรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระบบนิเวศป่าภูเขาที่มีความซับซ้อนและมีความหลากหลายทางชีวภาพสูง โดยพื้นที่ดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงของชนิดพืชและสัตว์ตามระดับความสูงอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างสภาพภูมิอากาศ อุณหภูมิ ความชื้น และลักษณะภูมิประเทศต่อการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในธรรมชาติ จากการศึกษาดูงานในพื้นที่จริง ทำให้เข้าใจว่าพื้นที่ระดับต่ำจะพบป่าผสมใบกว้างที่มีความหลากหลายของพรรณไม้สูง ขณะที่พื้นที่ระดับสูงจะเปลี่ยนเป็นป่าสนและพืชทนหนาว ซึ่งเป็นถิ่นอาศัยสำคัญของสัตว์ป่าหลายชนิด โดยเฉพาะ Giant Panda ซึ่งอาศัยในป่าไผ่ในระดับความสูงปานกลาง นอกจากนี้ยังพบ Red Panda ซึ่งมักอาศัยในพื้นที่ป่าภูเขาที่มีความชื้นสูงและมีพืชอาหารจำพวกไผ่ และ Tibetan Macaque ที่อาศัยอยู่ในป่าธรรมชาติระดับสูงและมีบทบาทในการกระจายเมล็ดพันธุ์พืช ซึ่งช่วยรักษาความสมดุลของระบบนิเวศป่าไม้ นอกจากนี้ ยังได้เรียนรู้แนวทางการอนุรักษ์และบริหารจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น การฟื้นฟูถิ่นอาศัยสัตว์ป่า การเชื่อมต่อผืนป่า (Habitat Connectivity) เพื่อลดการแยกตัวของประชากรสัตว์ป่า และการใช้เทคโนโลยีด้านนิเวศวิทยาและภูมิสารสนเทศในการติดตามการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ รวมถึงการเฝ้าระวังประชากรสัตว์ป่าอย่างเป็นระบบ อีกทั้ง องค์ความรู้ดังกล่าวสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ ป่าภูเขา

/และพื้นที่...

และพื้นที่อนุรักษ์ของประเทศไทย โดยเฉพาะการวางแผนฟื้นฟูระบบนิเวศ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ การป้องกันการเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่า และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนและสมดุล

๕) ศาลเจ้าวูโหว (Wuhou Shrine) เป็นการศึกษาการออกแบบการปลูกพรรณไม้ในสวนประวัติศาสตร์ และการเป็นแหล่งอาศัยขนาดเล็กของความหลากหลายทางชีวภาพในเขตเมือง ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ด้านการออกแบบภูมิทัศน์สวนประวัติศาสตร์ (Historical Garden Planting Design) และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในระดับเมือง (Urban Biodiversity Microhabitats) ผ่านการศึกษาพื้นที่จริงที่มีการผสมผสานระหว่างคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และระบบนิเวศเมืองอย่างกลมกลืน จากการศึกษาดูงานในพื้นที่จริง พบว่าการออกแบบพื้นที่สีเขียวภายในสวนมีการใช้พรรณไม้พื้นถิ่นและพรรณไม้ประดับที่สอดคล้องกับภูมิอากาศ เพื่อสร้างความร่มรื่นและคงเอกลักษณ์ของภูมิทัศน์แบบจีนโบราณ อีกทั้งยังมีการจัดองค์ประกอบของสวน เช่น ทางเดิน น้ำ สระ และกลุ่มพรรณไม้ เพื่อสร้างความสมดุลเชิงสุนทรียะและเชิงนิเวศไปพร้อมกัน ส่งผลให้พื้นที่สามารถทำหน้าที่เป็นแหล่งพักผ่อนและแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ได้ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นตัวอย่างของการสร้างถิ่นอาศัยขนาดเล็กของความหลากหลายทางชีวภาพในเขตเมือง (Urban Microhabitats) เช่น พื้นที่ร่มไม้ พื้นที่ชื้น และแหล่งอาศัยของแมลงและนก ซึ่งช่วยเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศเมือง และสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่สีเขียวในเมืองกับระบบนิเวศโดยรอบ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบภูมิทัศน์ที่ผสานระหว่างคุณค่าทางวัฒนธรรมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และสามารถนำแนวคิดดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและออกแบบพื้นที่สีเขียวในเมืองของประเทศไทย เช่น สวนสาธารณะ สวนประวัติศาสตร์ และพื้นที่สีเขียวชุมชน เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนและเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพในเขตเมืองอย่างยั่งยืน

๖) กำแพงเมืองจีนด่านจวียงกวน (Juyongguan Great Wall) การเยี่ยมชมและเรียนรู้ ณ Juyongguan Great Wall ซึ่งเป็นหนึ่งในด่านสำคัญของกำแพงเมืองจีน ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับภูมิปัญญาด้านการก่อสร้างเชิงยุทธศาสตร์ การป้องกันประเทศ และการบริหารจัดการภูมิประเทศในพื้นที่ภูเขาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยพื้นที่ดังกล่าวมีลักษณะภูมิประเทศเป็นหุบเขาและเส้นทางผ่านธรรมชาติที่สำคัญ จึงถูกใช้เป็นจุดยุทธศาสตร์ในการควบคุมการสัญจรและป้องกันการรุกรานในอดีต จากการศึกษาดูงานในพื้นที่จริง ทำให้ได้เรียนรู้ถึงความแข็งแกร่งของโครงสร้างกำแพงที่ผสมผสานกับสภาพภูมิประเทศธรรมชาติอย่างเหมาะสม โดยมีการใช้หินและวัสดุท้องถิ่นในการก่อสร้าง รวมถึงการออกแบบแนวกำแพงให้สอดคล้องกับสันเขาและหุบเขา ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและลดข้อจำกัดด้านภูมิประเทศ อีกทั้งยังสะท้อนถึงความสามารถทางวิศวกรรมและการวางแผนเชิงพื้นที่ของอารยธรรมจีนโบราณ นอกจากนี้ พื้นที่ดังกล่าวยังเป็นแหล่งเรียนรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญ โดยแสดงให้เห็นถึงการอนุรักษ์โบราณสถานควบคู่กับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ซึ่งช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจท้องถิ่นและสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภูมิประเทศ วิศวกรรม และประวัติศาสตร์การป้องกันประเทศ

ส่วนที่ ๓ ปัญหา/อุปสรรค

ในการเข้าร่วมการฝึกอบรมครั้งนี้ พบว่าในบางช่วงของการบรรยาย ผู้บรรยายไม่สามารถสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างชัดเจน ส่งผลให้การแปลเนื้อหาบางส่วนอาจไม่สอดคล้องกับบริบทหรือเจตนารมณ์ของผู้บรรยายอย่างครบถ้วน อีกทั้งยังทำให้ต้องใช้ระยะเวลาเพิ่มเติมในการแปลและทำความเข้าใจเนื้อหา ซึ่งอาจส่งผลต่อความต่อเนื่องในการเรียนรู้ในบางช่วงของการอบรม

/ส่วนที่ ๔ ...

ส่วนที่ ๔ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

การเข้าร่วมการฝึกอบรมในครั้งนี้นับเป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านป่าไม้ โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับทั้งความรู้จากการบรรยายทางวิชาการและประสบการณ์ตรงจากการศึกษาดูงาน ซึ่งเอื้อต่อการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ด้านวิชาการ เทคโนโลยี และแนวทางการบริหารจัดการป่าไม้กับผู้เข้าร่วมจากสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศอื่น ๆ

การฝึกอบรมดังกล่าวทำให้ได้เรียนรู้แนวคิดและมุมมองด้านการอนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่มีความหลากหลาย ซึ่งบางแนวทางยังไม่ปรากฏหรือยังไม่ได้มีการนำมาประยุกต์ใช้อย่างแพร่หลายในประเทศไทย รวมถึงได้เห็นถึงความแตกต่างของความหลากหลายทางชีวภาพและรูปแบบการบริหารจัดการป่าไม้ในแต่ละพื้นที่ อันเป็นประโยชน์ต่อการนำมาวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

นอกจากนี้ การได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้แทนจากนานาประเทศ ยังเป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการจัดการทรัพยากรป่าไม้ในระยะยาว ดังนั้น จึงเห็นสมควรสนับสนุนให้บุคลากรของกรมป่าไม้ได้รับโอกาสเข้าร่วมการสัมมนาและการฝึกอบรมในลักษณะดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ของประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
(นางสาวภัทรา ม่วงเพชร)
นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
(นายทนงศักดิ์ มนตรี)
นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
(นางสาวปณิตา ปัญโญ)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ

ลงชื่อ.....ผู้รายงาน
(นายฤทธิศักดิ์ จักร์สุวรรณ)
นักวิชาการป่าไม้ปฏิบัติการ
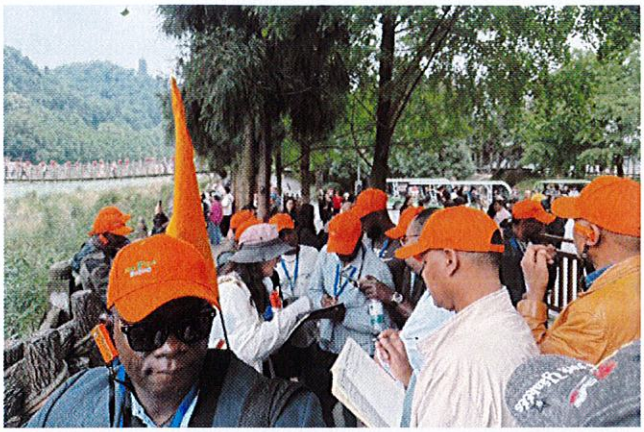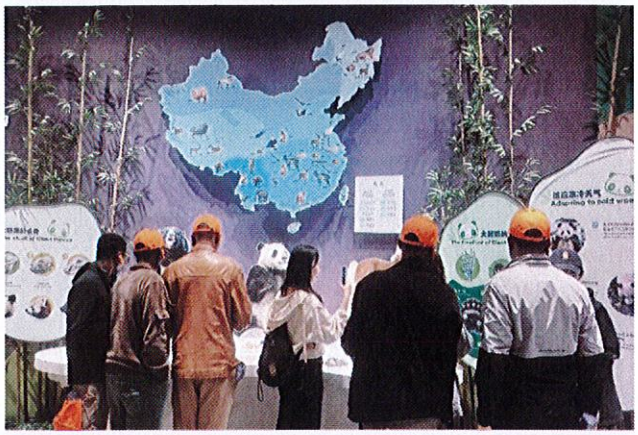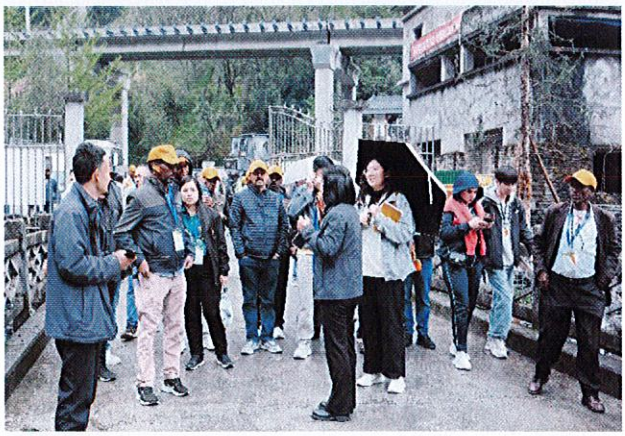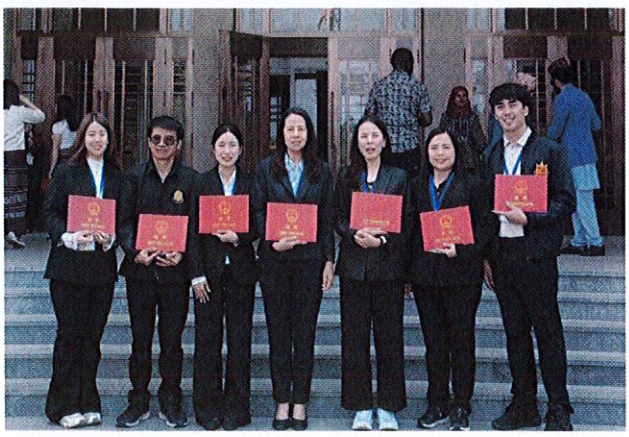
ภาพประกอบ